

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 497/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. F. (1)	jak w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Pokrzywdzony T. F. (2) prowadzi skup metali w P. przy ul. (...). Obiekt jest	częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)	175-175v, 176, 28-29	

monitorowany, kamery obejmują zasięgiem "widzenia" plac zakładu oraz wnętrza pomieszczenia magazynowego oraz budki kasowej. W dniu 1 lutego 2021 r. około 4:30 oskarżony T. F. (1) (ubrany w kamizelkę puchową ciemnego koloru założoną na bluzę z czerwonymi rękawami i jasnym kapturem, ciemne spodnie z białymi paskami) przeciął siatkę ogrodzeniową skupu pokrzywdzonego i wszedł na teren zakładu od strony młyna. Najpierw wypchnął zamknięte okno pomieszczenia kasowego w tzw. budce i wszedł do środka. Przeszukiwał biuro, zabrał białe plastikowe pudełko w którym znajdował się bilon z utargu w kwocie 500 złotych, po czym wyszedł z budynku. Oskarżony wyszedł na plac i przeszedł do pomieszczenia magazynowego w którym T. F. (2) trzymał wartościowe metale szlachetne np. miedź czy też zużyte katalizatory. Drzwi do do tego budynku zastawione były od zewnątrz wózkiem widłowym, nie były zamknięte na klucz. Oskarżony siłą odciągnął dolną część drzwi po czym chodząc w pozycji pochylonej zabrał z półek magazynu trzy zużyte katalizatory oraz filtr cząstek stałych o wartości

625 złotych każdy. Zabrał też nieustaloną ilość miedzi zapakowaną w torby foliowe. Przedmioty te oskarżony wynosił "na raty" z pomieszczenia i szedł z nimi za pomieszczenie magazynowe przygotowując do wyniesienia za teren przedsiębiorstwa (...). Kradzież oskarżonego została zarejestrowana przez kamery monitoringu.

Pokrzywdzony przyjechał na teren skupu złomu w godzinach rannych. Zauważył wypchnięte okno pomieszczenia kasowego i zorientował się, że doszło do włamania. Zaczął oglądać monitoring na którym nagrano wygląd zewnętrzny sprawcy. Pamiętając go pokrzywdzony wyszedł z terenu zakładu i zaczął szukać sprawcy pod okolicznymi sklepami, podejrzewając, że jest to osoba z kręgu sprzedających u niego wcześniej surowce wtórne i zorientowana, gdzie trzyma wartościowe przedmioty. Pod sklepem na ul. (...) zauważył mężczyznę ubranego identycznie, jak sprawca kradzieży z włamaniem, którym okazał się, znany mu z racji zamieszkiwania w pobliżu skupu metali na ul. (...) w P. oskarżony T. F. (1). Pokrzywdzony powiadomił o zajściu Policję. Nie doszło

wówczas do zatrzymania oskarżonego.			
częściowo zeznania świadka T. F. (2)	175v-176, 182-182v	2-3,54-55,	
protokół oględzin miejsca	6-7		
dokumentacja fotograficzna	63		
nagranie z monitoringu	44		
protokół otworzenia nagrania	45-47		
W dniu 4 lutego 2021 r. funkcjonariusze Policji uzyskali operacyjną informację, że oskarżony T. F. (1) ukrywa się w garażu przy ul. (...) w P. Dokonali zatrzymania oskarżonego w jednym z garaży pod w/w adresem. W wyniku przeszukania pomieszczenia garażu ujawnili dwa katalizatory i jeden filtr cząstek stałych. Filtr cząstek stałych (opisany w wykazie dowodów rzeczowych jako katalizator o numerze (...)) pochodził z kradzieży z włamaniem dokonanej na szkodę T. F. (2) w dniu 1 lutego 2021 r. Oskarżonemu towarzyszyła wówczas koleżanka A. K. (1). T. F. (1) zaprzeczał, jakoby znalezione części samochodowe ukradł, mówił, że wymontował je z własnego pojazdu B.. Został zatrzymany.	protokół zatrzymania osoby	23	

protokół przeszukania	18-20		
notatka urzędowa	17		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)	175-175v, 176, 28-29		
częściowo zeznania świadka T. F. (2)	175v-176, 2-3,54-55, 182-182v		
Oskarżony T. F. (1) jest osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa przeciwko mieniu, po odbyciu kar pozbawienia wolności.	dane o karalności	66-67	
odpisy wyroków z obliczeniami kar i postanowieniami wykonawczymi	72-75, 82-95		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	T. F. (1)		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Zabór przez oskarżonego z zakładu (...) pustych puszek katalizatorów o znikomej wartości materialnej, które sprawca miał porzucić zaraz po	wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)	175-175v, 176, 28-29	

<p>dokonaniu kradzieży z włamaniem.</p> <p>Wejście do kasy skupu złomu przez otwarte okno.</p> <p>Zabór gotówki jedynie w kwocie 150- 160 złotych.</p> <p>Brak dokonania zaboru przez oskarżonego miedzi z zakładu pokrzywdzonego 1 lutego 2021 r.</p>			
<p>Pochodzenie filtra cząstek stałych znalezione w garażu w którym zatrzymano T. F. (1) 4 lutego 2021 r. z prywatnego samochodu oskarżonego.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)</p>	<p>175-175v, 176, 28-29</p>	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1</p>	<p>zeznania świadka T. F. (2)</p>	<p>Zeznania świadka co do czasu miejsca, sposobu i okoliczności, a także osoby sprawcy kradzieży są logiczne i spójne chociażby ze stabilnymi wyjaśnieniami oskarżonego, który przyznał się, że to on wszedł do pomieszczenia kasowego, a następnie "wślizgnął się" do magazynu, skąd zabrał pieniądze i metale; kwestionował „jedynie” sposób wejścia do kasy, ilość zabranych pieniędzy,</p>	

rodzaj towarów, jakie zabrał i ich jakość, a nie sam fakt kradzieży. Słowa pokrzywdzonego mają punkty styczne z nagraniami z monitoringu, na których uwieczniono, jak zdarzenia się odbywały, kiedy i skąd sprawca się pojawił, w jaki sposób wszedł do "budki kasowej", a potem do magazynu z którego "na raty" wnosił fanty. Sąd zakwestionował jedynie pierwotnie podawaną wartość bilonu wziętego przez oskarżonego z pomieszczenia kasowego. Otóż sam pokrzywdzony, po głębszej refleksji, niejako asekuracyjnie na rozprawie stwierdził, że nie jest pewien, jaką ilość gotówki zabrał T. F. (1). Nie spisywał stanu kasy przed włamaniem, oceniał ilość utraconego bilonu, szacunkowo, wagowo - objętościowo tłumacząc, że była go "cała puszka", którą zabrał T. F. (1), co widać na nagraniu. Finalnie stwierdził, że monet było w ilości od 500 złotych do 1000 złotych. Kierując się przepisem art. 5 § 2 kk przyjęto korzystniejszą dla oskarżonego wersję, iż była to kwota niższa czyli 500 złotych. Niedopuszczalne było przyjęcie, że była to suma wyższa, skoro sam pokrzywdzony z nieprzymuszonej woli stwierdził, że pewny jest, że było co najmniej

500 złotych, ale czy było 1000 złotych, jak zeznał wcześniej - nie ma opartego na pewności przekonania.

Sąd nie miał podstaw, aby nie wierzyć pokrzywdzonemu co do identyfikacji dowodu rzeczowego w postaci filtra cząstek stałych (oznaczonego w wykazie dowodów rzeczowych pod pozycją 3 jako „katalizator” o numerze (...)), który znaleziono w garażu najmowanym przez oskarżonego, jako pochodzącego z kradzieży 1 lutego 2021 r. Nie miało tu żadnego znaczenia zamienne określanie filtra cząstek stałych mianem katalizatora, gdyż są to części układu wydechowego zlokalizowane w tym samym miejscu samochodu zawierające w sobie cenne pierwiastki. Są one na równi ze sobą "łakomym kąskiem" dla skupujących metale, a także trudniących się kradzieżami stąd też potocznie nie rozróżnia się ich i nazywa in gremio "katalizatorami". Przekonuje o tym to, iż sam oskarżony, jak i policjanci opisujący znalezione u oskarżonego części pisali ogólnie o katalizatorach, nie rozróżniając, że były dwa katalizatory i jeden filtr cząstek stałych. Zatem pokrzywdzony nie pomylił się, ani też celowo,

chcąc zrekompensować sobie straty wyrządzone włamaniem nie wprowadził sądu w błąd aby uzyskać filtr cząstek stałych należący do pokrzywdzonego, zamiast skradzionego katalizatora. Gdyby było inaczej pokrzywdzony mógłby przecież skłamać, iż również pozostałe katalizatory odebrane oskarżonemu, to te, które mu skradziono, a zachował się inaczej stanowczo twierdząc, że nie należały do niego. Dowodzi to szczerości zeznań świadka w tym zakresie.

Natomiast sąd nie dał wiary, czy raczej uznał, że słowa świadka co do ilości zabranej miedzi są nieweryfikowalne.

Świadek stwierdził, że oskarżony zabrał z magazynu 100 kg miedzi. Tutaj pełna zgoda, że miedź zainteresowała oskarżonego, ponieważ na nagraniu monitoringu z magazynu widać, że oskarżony nie tylko brał katalizatory, które były luzem (sam to przyznał na rozprawie), lecz również coś jeszcze, co spakowane było w torby. Dochodzi więc do zazębiania się wypowiedzi świadka z nagraniem monitoringu, które jest w pełni obiektywnym zapisem tego, co oskarżony wynosił. Świadek na pytanie sądu skąd wiedział, jaka była waga zabranej miedzi

nie powiedział nic konkretnego, nie wskazał nawet czytelnych podstaw, które pozwoliłyby na weryfikację jego "szacunków". Były to "wyliczenia" "na oko", na których sąd nie mógł się oprzeć. Pokrzywdzony nie ważył miedzi, którą miał na magazynie przed kradzieżą, ani też tej która pozostała po inkryminowanym zdarzeniu, więc na zasadzie odejmowania nie można było sprawdzić ile ubyło. Nie potrafił określić ile średnio waży torba typu "reklamówka" z miedzią. Sąd nie dysonował, ani wiedzą, ani doświadczeniem które pozwoliłoby z pewnością ocenić ilości wskazane przez świadka (nie wiadomo jakich rozmiarów były torby, czy były wypełnione miedzią w całości czy częściowo, czy była to miedź czysta czy z zanieczyszczeniem, jaka była waga miedzi w torbie), który z resztą na rozprawie na koniec stwierdził, że "nie potrafi się wypowiedzieć, ile oskarżony miedzi zabrał, ciężko powiedzieć". Można było więc ustalić, aby nie popaść w sprzeczność z nagraniem monitoringu, iż oskarżony z pewnością ukradł miedź, ale ilość i wartość tego pozostaje nie ustalona. Jest „ustalenie” korzystne dla sprawcy.

<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)</p>	<p>Należało im dać wiarę o ile były spójne z zeznaniami T. F. (2) i nagraniem monitoringu. W pozostałej części nie zasługiwały na wiarę, jako nie znajdujące oparcia wypowiedzi ukierunkowane na złagodzenie odpowiedzialności karnej. Sąd omówi to w kolejnych rubrykach.</p>	
<p>nagranie monitoringu, protokół odtworzenia nagrania, dokumentacja fotograficzna</p>	<p>dowody nieosobowe, bez ingerencji ze strony człowieka, pozbawione zniekształceń w pełni obiektywne, a więc wiarygodne</p>	
<p>zeznania świadka A. K. (1)</p>	<p>Zeznania świadka miały przełożenie na kwestie istotne w sprawie, jedynie co do okoliczności przyniesienia przez oskarżonego katalizatorów i filtra cząstek stałych (tego pochodzącego z kradzieży z włamaniem) kilka dni przed zatrzymaniem. Zatrzymanie nastąpiło 4 lutego 2021 r., a włamanie do skupu złomu wydarzyło się 1 lutego 2021 r. i zbieżność tych dat jest nieprzypadkowa. Istotnym jest też, że świadek podał, iż oskarżony powiedział mu, że katalizatory miał rzekomo zabrać koledze z którym jest skłócony to jest K. M.; wersji tej w swoich zeznaniach nie potwierdził K. M. (k. 50), który oświadczył że nie</p>	

	<p>został nigdy okradziony przez oskarżonego, a mając na względzie burzliwy konflikt między nimi, kradzież przez jego adwersarza byłaby doskonałą okazją, żeby się na nim odegrać zawiadamiając organa ścigania. Z kolei w czasie zatrzymania go T. F. (1) mówił policjantom, że owe katalizatory wymontował ze swojego samochodu, nie zaś że ukradł koledze (k. 17). Z zeznań A. K. (2) wynika więc, że oskarżony w zależności od okoliczności i z kim rozmawia tworzy "na poczekaniu" różne wersje wydarzeń, które nie mają oparcia żadnych dowodach w celach wyłącznie manipulacyjnych.</p>		
	protokół zatrzymania osoby i rzeczy,	odzwierciedlają w pełni przeprowadzone czynności	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. F. (1)	Nie dano wiary oskarżonemu, co do tego, iż ponoć wszedł do pomieszczenia kasowego przez otwarte okno, gdyż	

przeczą temu zeznania świadka T. F. (2) (zeznał, że okno było zamknięte), jak i nagranie monitoringu; widać na nim nie tylko, że okno nie jest bynajmniej otwarte, uchylone, ale również to, że jest gwałtownie wepchnięte do środka, co świadczy o tym, że oskarżony używał znacznej siły, żeby je otworzyć. Gdyby nie było zamknięte „na klamkę” nie było by potrzeby jego wylamywani. Łącząc to z notoryjnym faktem, iż okna nie mają na wyposażeniu klamek na zewnątrz (a więc oskarżony nie miał możliwości, aby zwolnić zamek okna stojąc nie we wnętrzu budynku) należy przyjąć, że doszło włamania poprzez fizyczne, siłowe wepchnięcie zamkniętego skrzydła okna do wnętrza pomieszczenia.

Nie uwierzono oskarżonemu, iż zabrał jedynie 150-160 złotych z biura skupu złomu, ponieważ są one sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami T. F. (2). Pokrzywdzony, jeśli chciałby kłamać mógł zawyżyć kwotę skradzionej gotówki. Tymczasem na rozprawie, co świadczy, zdaniem sądu, o jego szczerości i braku chęci bezpodstawnego obciążenia sprawcy, zeznał, że oskarżony zabrał faktycznie mniejszą

kwotę podając logiczne tłumaczenie rozbieżności. Nie musiał tego robić. Pokrzywdzony szczerze przyznał również, że dwa z trzech przedmiotów zatrzymanych u oskarżonego, nie należą do niego, choć mógł powiedzieć co innego i doprowadzić do ich zwrotu na jego rzecz, jako że oskarżony nie potrafił udokumentować, w jakikolwiek sposób udowodnić, że katalizatory należą do niego (inną rzeczą jest, że przy braku dowodów przeciwnych jego słowom i informacji, że katalizatory pochodzą z kradzieży, sąd nie mógł nie zwrócić ich posiadaczowi, czyli T. F. (1)). Kierując się logiką i doświadczeniem życiowym można przyjąć, że pokrzywdzony, jako osoba zarządzająca skupem i przyjmująca pieniądze oraz chowająca je do puszek, mógł mieć rozeznanie ile szacunkowo bilonu znajdowało się w pudełku, które opróżnił T. F. (1). Oskarżony miał interes, aby zaniżyć wartość zabranego mienia licząc na łagodniejsze potraktowanie. Taka postawa sprawców, którzy przyznają okoliczności wykazane „twardymi” dowodami i jednocześnie zaprzeczają tym rzekomo spornym jest wręcz typowa w przypadkach doświadczonych kryminalistów, a takim jest oskarżony; linia obrony sprowadzała się

do zaprzeczenia okolicznościom rzutującym na przyjęcie surowszej odpowiedzialności („nie włąamałem się, tego nie zabrałem, tego zabrałem mniej, a tamto było nic nie warte”). Oświadczenia te nie znajdują oparcia w żadnych dowodach.

Na nagraniu monitoringu widać, że oskarżony wynosi z pomieszczenia magazynu inne przedmioty, niż katalizatory i filtr cząstek stałych, co w powiązaniu z zeznaniami T. F. (2) pozwalało ustalić, iż była to miedź. Przeczy to wyjaśnieniom oskarżonego, iż nie zabierał miedzi. Oskarżony poszedł nawet dalej wyjaśniając przed sądem, że niczego nie wynosił w torbach, czemu przeczy nagranie z kamer monitoringu.

Sąd nie uwierzył oskarżonemu, że zabrał puste puszki katalizatorów z magazynu skupu metali, które jako praktycznie bezwartościowe porzucił. Po pierwsze tym słowom przeczy zeznania T. F. (2), iż katalizatory były pełne z wartościowym wkładem z ilością platyny, palladu i rodu. Są one stabilne i logiczne, ponieważ tłumaczą z jakiego powodu z pozoru bezwartościowe i niewiele ważące zardzewiałe części tłumika pokrzywdzony

schował w budynku, a wejście zastawił wózkiem widłowym. Nie był to zwykły złom, przysłowiowy "kawał blachy" i dlatego nie leżały one na placu, na stercie "żelastwa" tylko zabezpieczono je w budynku. Sąd przekonał się, że oskarżony kłamie w tym zakresie ma rozprawie, gdyż widział i trzymał w ręku filtr cząstek stałych rozpoznany przez pokrzywdzonego, jako skradziony 1 lutego 2020 r. Nie było to puste "opakowanie" bez wkładu, ale cały element wraz z wnętrzem mający znaczną wagę. Trudno też w świetle doświadczenia życiowego i elementarnej logiki dać wiarę, że oskarżony, który z racji dokonywanych wcześniej kradzieży i rzekomego wymontowywania katalizatorów z pojazdów, nie wiedział co zabiera i wziął zupełnie bezwartościowe kawałki skorodowanej rury wydechowej. Wystarczyło wziąć katalizator czy filtr cząstek stałych do ręki, żeby się przekonać czy jest pełny czy pusty. Tymczasem oskarżony stara się przekonać sąd, że tak naprawdę nie wiedział, co zabierał, trudził się, żeby to wynieść z miejsca włamania, a następnie „doznał olśnienia” zidentyfikował, że to zwykły złom i go wyrzucił.

		<p>Nie dano wiary oskarżonemu, iż filtr cząstek stałych znaleziony u niego garażu pochodzi z jego samochodu, a nie z kradzieży z włamaniem, ponieważ były sprzeczne z wiarygodnymi zeznaniami świadka T. F. (2).</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>T. F. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Oskarżony T. F. (1) w dniu 1 lutego 2021 r. wszedł na skup złomu należący do pokrzywdzonego T. F. (2) wyważył okno pomieszczenia kasowego wszedł do środka skąd zabrał gotówkę w kwocie 500 złotych, następnie udał się do budynku magazynu otworzył drzwi niezamknięte na zamek wszedł do wnętrza skąd zabrał trzy katalizatory oraz filtr cząstek stałych każdy o wartości 625 złotych zabierając mienie o łącznej wartości 3000 złotych. Zabór miał miejsce z dwóch pomieszczeń, jednak był</p>			

<p>objęty jednym zamiarem dlatego potraktowano go jako jeden czyn. Tak postępując oskarżony dopuścił się kradzieży z włamaniem opisanej w art. 279 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	1	T. F. (1)
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zarzucanego czynu oskarżony dopuścił się w warunkach recydywy szczególnej typu kwalifikowanego opisanej w art. 64 § 2 kk. Wcześniej był karany wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z (...) r. w sprawie (...) za czyny z art. 13 § 1 kk w zw z art. 278§ 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i za czyn z art. 13 § 1 kk w zw z art. 279 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywał od 20 października 2014 r. do 2 sierpnia 2017 r. kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony. Z powyższego zestawienia wynika, że oskarżony będąc uprzednio skazanym za</p>			

<p>umyślne przestępstwo podobne do tego, za które odpowiada w niniejszej sprawie i pochodzące ze zbioru z art. 64 § 2 kk, popełnione w warunkach z art. 64 § 1 kk przed upływem okresu 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 1 rok dopuścił się kolejnego przestępstwa z art. 279 § 1 kk (wymienionego w katalogu z art. 64 § 2 kk). Spełnione zostały zatem wszelkie przesłanki z art. 64 § 2 kk.</p>			
#	3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.5. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.6. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. F. (1)	1	1	Oskarżony dokonał kradzieży z włamaniem mienia o niemałej wartości przekraczającej minimalne wynagrodzenie za pracę. Sposób jej dokonania - działanie zaplanowane, pod osłoną nocy, metodyczne płądrowanie posesji pokrzywdzonego "na chłodno" decydują o uznaniu jego zachowania za czyn o stosunkowo znacznej społecznej szkodliwości. W powiązaniu z uprzednią wielokrotną karalnością oskarżonego zaprezentowany sposób działania dowodzie, że jest sprawcą z nawyknięcia, niemalże zawodowo

trudniącym się kradzieżami, głęboko zdemoralizowanym.

Mimo wielu wyroków skazujących dotyczących czynów przeciwko mieniu popełnianych na przestrzeni wielu lat i odbytych kar (w tym tych nie tworzących podstaw do recydywy) oskarżony nie wyciągnął z nich żadnej pozytywnej lekcji, nie zrobił nic, aby zmienić swoje życie, ustabilizować się i przestrzegać prawa. Szanse na jego resocjalizację są nikłe, wymierzona kara może skupiać się praktycznie jedynie na czasowej eliminacji oskarżonego ze społeczeństwa realizując cele prewencji ogólnej i indywidualnej. W kontekście powyższych uwag zdecydowano, że karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego będzie kara 2 lat pozbawienia wolności. Da ona społeczeństwu sygnał, iż sąd nie jest pobłażliwy do wielokrotnych sprawców przestępstw, rażąco lekceważących porządek prawny i decyzje sądowe.

Na podstawie art. 33 § 2 kk biorąc pod uwagę te same względy, jako że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej orzeczono wobec niego karę grzywny w liczbie 130 stawek dziennych. Uwzględniając to, że oskarżony odbywa

			obecnie kary pozbawienia wolności w innych sprawach, nie jest odpłatnie zatrudniony i nie ma praktycznie środków na koncie depozytowym wysokość jednej stawki dziennej ustalono na minimalnym poziomie 10 złotych.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. F. (1)	2		Na podstawie art. 46 § 1 kk zasądzono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 2375 złotych tytułem częściowego naprawienia szkody. Przyjęto tutaj reguły prawa cywilnego opisane w art. 415 kc nakazujące zobowiązanie do naprawienia szkody sprawcy czynu zabronionego, a takim była niewątpliwie kradzież z włamaniem na szkodę pokrzywdzonego. Wysokość odszkodowania obliczono uwzględniając, że pokrzywdzony odzyskał filtr cząstek stałych o wartości 625 złotych.
T. F. (1)	3 i 4		Na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócono osobom uprawnionym zatrzymane dowody rzeczowe stosownie do ustaleń w zakresie tego, komu się należą. Filtr cząstek stałych oznaczony

			w wykazie dowodów rzeczowych pod pozycją 3 zidentyfikowany przez pokrzywdzonego jako skradziony zwrócono T. F. (2). Pozostałe zatrzymane katalizatory wobec braku dowodów, iż pochodzą z przestępstwa i faktu, iż posiadał je oskarżony, należało zwrócić właśnie jemu.
T. F. (1)	5		na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zaliczono oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności zatrzymanie w sprawie.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
W oparciu o nagranie z monitoringu i zeznania świadka F. z rozprawy poczyniono odmienne od prokuratorskich ustalenia w zakresie ilości zabranej gotówki jak i miedzi. Skorygowano też błędne ustalenie z zarzutu co do tego, który wyrok stanowi			

podstawę do przyjęcia recydywy.	
7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6	<p>Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714) zasądzono na rzecz adwokata J. B. wynagrodzenie w wysokości 420 złotych, powiększone o VAT z tytułu pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.</p> <p>Uwzględniono również dwa dodatkowe terminy rozpoznania sprawy.</p>
7	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw z art 17 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w tym opłat w całości. Złożone w postępowaniu apelacyjnym dokumenty świadczą, że oskarżony odbywa karę pozbawienia wolności, nie ma odpłatnego zatrudnienia</p>

	i nie posiada żadnych środków z których mógłby uregulować należności sądowe.	
6. 1Podpis		